

גליון ו' + אלול תשפ"ד

דיבורי דעת ולב ממעמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל נובע **לבי העולם** הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני ארגון 'אגדלך' מחבר סדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים

'אלול' בשדה התעופה

עושה כרגע - הוא עומד לקבל את ציון ההצלחה שלו לתעודת טייס מומחה.

המלך בשדה

כל מי שילקה את עצמו בזמן הנחיתה דיבורי ייאוש כמו: "מה קורה לי. מדוע נעלם לי כל ה'חיוק' של תחילת אלול. כיצד אצליח בימי אלול הקדושים להתמודד מול כאלה יצרים שפלים. למה עושים לי את זה? מדוע אני לא מצליח בכוח להתרומם כעת", הרי הוא ממש כאותו טייס שבזמן הנחיתה מתמרמר שהטיסה עומדת להסתיים והוא מנסה בכוח להפעיל את מנועי ההמראה, הרי ברור לכל בר דעת שהטיסה הזאת לא תסתיים בשלום.

כאשר נכנס חודש אלול, מנשבת בעולם רוח טהרה. בני ספרד מתחילים לומר סליחות בכל בוקר. בישיבות ישנו 'מצב' של חיזוק רציני בהתמדת הלמוד.

לאחר הנחיתה, ניתן לנסות להמריא שוב מחדש. ואכן בורא עולם מחכה שנעשה את זה, אבל בתנאי שנזכור שהחיים שלנו מלאים בהמראות ונחיתות. רק טייס שלמד להמריא וגם לנחות, יכול לשמש בתפקידו בצורה אחראית.

הדברים נרמזים בפסוק בתהלים (קלט, ח): "אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך". אומר דוד המלך: לפעמים אני בתחושה של המראה - "אם אסק שמים" ובמקביל לזה - "ואציעה שאול". כאשר ישנם תחושות של ירידה, אני מכיל את המציאות הזאת, ויודע שגם כאן - "הנך". אעשה את המוטל עלי לפי מדרגתי כעת, ואצפה לקראת ההמראה הבאה.

לאור הדברים, ניתן לבאר את מה שרמזו הקדמונים על אלול שהוא ראשי תיבות: "אני לדודי ודודי לי" (שיר השירים ו, ג), שכאשר מנסים בחודש אלול להתרומם ולהתעלות בבחינת "אני לדודי" - צריך לקחת בחשבון גם את הנחיתה שתגיע בהמשך, ולזכור שגם אז "ודודי לי". בורא עולם בא אלינו לסייע לנו בנחיתה שתהא רכה ונוחה בלי להתרסק לגמרי.

ובדרך הלצה, כאשר אמר בעל התניא זיע"א שבאלול "המלך בשדה", רמז לנו בעצם גם על סוד שדה התעופה... (על פי לקוטי מוהר"ן תורה ו' תורה רס"א)

להיות קצת משעממת. אחד קם כי נזכר לפתע שהוא צמא, ואחד קם לספור כמה מושבים יש במטוס הזה. נוסע אחר מחליט לנסות ולראות מי הוא הטייס, ואחד פשוט מאוד נרדם...

סודות מתוך תא הטייס

כך ממש נראה ה'חיוק' של חדש אלול. בשבוע הראשון ישנה לכולם התעוררות להתחזק. בשבוע השני כבר האורות נכבים והעסק מתחיל להיות משעמם קצת.

אם הספור היה מסתיים כאן, זה עוד היה נחמד. הבעיה הרצינית היא השבוע השלישי (במקרה הטוב, כי לפעמים זה קורה כבר בשבוע השני). בשלב מסוים מגיעה - הנחיתה. כבר אין כל כך חשק בכתחילה. קשה יותר לקום בזמן לתפילה, לא תמיד מצליחים ללמוד בהתמדה. והתחושה הכללית היא של חושך וכשלון.

וכאשר הטייס לא לומד לנחות - הוא דומה למחבל שמבצע פיגוע קטלני לאלפי בני אדם...

עלינו לדעת שאם רוצים בחדש אלול להתחזק ולהמריא, צריך לקחת בחשבון את האפשרות של הנחיתה. כי אם לא מתכוננים מראש, הנחיתה יכולה להפתיע ולזעזע כהוגן את הנוסע.

על מנת לעבור את כל שלבי הטיסה באופן מיטבי ומוצלח, ננסה להגיש למעשה את העקרונות כדלהלן:

המראה - זהו השלב בו האדם חש רצון עז להתעלות ממדרגתו הנוכחית. בשלב הזה יש לאבחן מה הם כוחות הגוף והנפש, הנצרכים עבור ההתקדמות למדרגה הרוחנית הקרובה. כאן עלינו להתנער מהשאננות הנותנת תחושה שכנראה לעולם אשאר עם החולשות שלי, ולומר, לא! אני רוצה להמריא ולהתעלות!

המשך טיסה - זהו השלב שכבר מתבסס האדם במדרגתו, והוא עם 'יד על הדופק' להמשיך לעמוד בקבלות הטובות שלו, כל זמן שעדיין כוחו במוטונו, גם כאשר אין כעת כל כך חשק וחיות.

נחיתה - זהו השלב שהאדם חש נסיגה בפועל ממדרגתו, והוא נלחם על מיינומום של יהדות פשוטה. כאן נדרש האדם קודם כל להכיר במציאות של מצב הנחיתה ולא להיבהל ממנה, שהרי לכל המראה בעולם ישנה גם נחיתה. אחר כך, עליו לנסות להציל מה שאפשר, ולדעת שבמצב שלו כעת, זה בדיוק מה שצריך לעשות. וב'מעט' שהוא

אחד מהאירועים שנחרטו לעד בספרי ההיסטוריה, הוא ללא ספק אסון מגדלי התאומים שהתרחש בשלהי חודש אלול תשס"א, כאשר קבוצת מחבלים השתלטה על שני מטוסי נוסעים בשמי ארצות-הברית והביאה למותם של אלפי בני אדם - באמצעות התנגשות חזיתית במגדלים הגבוהים ביותר, במרכז העסקים במנהטן.

כאשר החלה ההתאוששות מהפיגוע המחריד ההוא, התגלה נתון מרתק, דרכו ניתן לשפוך אור על התזמון של הפיגוע דווקא בחדש אלול.

המחבלים שנשלחו לבצע את האסון, למדו אומנם שיעורי טיס להמראות וניהול טיסה תקינה, אבל לא ראו לנכון ללמוד בכלל כיצד לבצע נחיתה. עבורם הנחיתה היא מיותרת לחלוטין. ולמפרע - כבר כלם ידעו מדוע...

כאשר לומדים את מקצוע הטיס ישנם שלושה שלבים. בשלב הראשון לומדים להמריא, בשלב השני לומדים לנהל טיסה שכבר קימת. והשלב השלישי הוא הנחיתה.

טייסים רבים מספרים שהשלב הקשה ביותר בלמודים הוא הנחיתה. כאשר הטייס נדרש להוריד בהדרגה מטוס שמשקלו מאות טון, ולהגיע לנקודת השיא של רגע החיכוך בארץ, בלי שהנוסעים ירגישו את השפשוף המסכן הזה - זו נקודת המבחן האמיתית על מיומנותו של הטייס.

התחלה חדשה

ההמחשה הזאת משקפת את תמצית העבודה של חודש אלול במשנתו של רבי נחמן.

כאשר נכנס חודש אלול, מנשבת בעולם רוח טהרה. בני ספרד מתחילים לומר סליחות בכל בוקר. בישיבות ישנו 'מצב' של חיזוק רציני בהתמדת הלמוד. וכולם מתחילים ברגל ימין להסתער על 'הסדרים'. זו גם תחילת שנת הלמודים במוסדות החנוך, הנותנת אפשרות ומרץ להתחלה חדשה.

גם מחוץ לכותלי הישיבה מנסה כל יהודי מאמין להיכנס למהלך של התעלות ביראת שמים. בחשבון נפש, בתפילות איכותיות יותר, בשמירת העיניים והלשון, וכן הלאה.

המצב הזה מקביל מאוד להמראה. כולם ממריאים אל-על במטרה להגיע לראש השנה בהתעלות ובחיזוק בכל מה שאפשר.

אבל ממש כמו בכל טיסה, ישנו שלב שחיישן התאורה המסמל את מצב ההמראה - נכבה, והטיסה מתחילה

יו"ל ע"י ארגון 'אגדלך' - איחוד בני הישיבות הספרדים ההולכים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א
ליצירת קשר: 052-718-2678 | 052-760-2544
מזכירות: 052-714-0454 מייל: agadelha148@gmail.com קו 'אגדלך': 02-313-75-56

אלול - לכוון רק לכבוד ה'

האם שייך להגיע לדרגה שכל החינוך יהיה מתוך כוונה של כבוד ה'?

רביז"ל אומר (ליקו"מ ו'): כי צריך כל אדם 'למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום'. ועיקר הזיכרון הזה של מיעוט הכבוד הוא בענין החינוך, ובפרט בחינוך בניו ובנותיו שלו, שהם עיקר הכבוד של האדם שהוא מתכבד בהם, ומעריך את עצמו לפי הצלחתו בחינוכם. נמצא לפי זה שצריך האדם להנהיג את כל אופן עבודתו בחינוך - למען הרבות כבוד ה', ולא בשביל כבוד עצמו

...

כי כשאין הבנים מכבדים את ההורים, ואין מתנהגים כפי שהיו רוצים, אזי ההורים מרגישים בזיון ומאבדים את כל שיקול דעתם הישרה ועושים מחמת כן הרבה טעויות.

ובהרבה פעמים הביזיון, הוא בזיון עמוק מאוד, שמערער את כל ישותם של ההורים, בדמיון כאילו יש כאן כשלון בחינוך שהם אשמים בכך, וכל הערך העצמי שלהם יורד.

כי האדם מתייחס לבניו ובנותיו כלבושים שלו, וכמו שאדם אוהב להתכבד על ידי לבוש מכובד, שעל ידי הלבושים שלו הוא מופיע בפני אחרים ומגדיר את מהותו על ידם, כך יש בני אדם שהילדים שלהם הם הלבושים שלהם שעמם מתהדרים בפני אחרים או אפילו בפני עצמם להרגיש שווים ומוערכים. וממילא כאשר אין בניהם ובנותיהם מספקים את כבודם, מחמת מומים מולדים ח"ו, או מחמת חסרון הצלחה בחינוך, הם מלאים בצער וכעס, וחיים תחת הרגשת 'בזיון' תמידי.

ודבר זה מתבטא בבית בכל עת שרואים את ילדיהם לנגד עיניהם, ה'בזיון' הפנימי הזה מתעורר מחדש, ויכול לפגוע מאוד בכל היחס אליהם, ובאופן בלתי מורגש רואים הם תמיד רק את חסרונותיהם בכל דבר,

רק מחמת שעצם המפגש עמם מעלה להם את הביזיון, כמו אדם שאין לו לבוש מכובד להודיע על כבודו. וגרוע ביותר הוא בעת שהילדים מרגישים בכך.

...

אף שקשה להיות נקי ורך בכל הגישה לחינוך שיהיה רק בשביל להרבות כבוד ה', ובהכרח שיתערב הרבה מאוד רגשות של כבוד עצמו, אך על כן רביז"ל דייק ואמר 'למעט' כבוד עצמו, ו'להרבות' בכבוד המקום.

כי אי אפשר 'לבטל' כבוד עצמנו בבית אחת, כי הוא עבודה תמידית, עבודה של כל החיים, קצת 'למעט' בכבוד האישי ובמקביל 'להרבות' מחשבות מכבוד המלך. בכל פעם שנזכר שיש מלך בעולם, יחשוב עוד מחשבה קטנה שעתה ה' מתכבד על ידי הבן הזה, וכך ממילא יהיה איכפת לו פחות מהכבוד של עצמו.

ועל כן מובן עד כמה עבודת אלול הוא להכין את עצמו ליום ההכתרה על ידי שיזכר חינוכו שיהיה רק בשביל כבוד ה', לא רק למען תועלת החינוך שיהיה חינוך אמיתי, אלא באמת בשביל לזכר את ליבם של עצמם לחשוב מכבוד המלך, כי עיקר הכתרת המלך הוא לנקות את המקום שביותר מבזה אותו.

למעשה:

כל הביזיונות שיש לאב מצאצאיו, הוא בשביל לעורר אותו לחשוב יותר בכל החינוך רק לכבוד ה', ולא לכבוד עצמו. ואף שקשה לוותר על כבוד עצמו, אבל עתה באלול הזמן לזכר עוד קצת מחשבות שיהיה בחינוך לכבוד ה', כי העיקר 'למעט' קצת כבוד עצמו, לפעול בחודש זה שלא ליפול מצער הביזיון שיש פעמים מהילדים.

סוד ההתפארות של הקיבוץ הקדוש באומן

על פי התורה בליקוטי מוהר"ן (מ. תנינא): "מי שידע מארץ ישראל... ועקר הדבר בעת הקבוץ, בעת שמתקבצים אליו העולם הבאים לשמע את דבר ה', וביותר - בראש השנה, שאז הוא הקבוץ הגדול, אזי ההתפארות גדול ביותר".

"כבר מבואר במקום אחר שענין זה המאמר נוהג גם עכשיו, כי על ידי שמסתכלין על כלל הקיבוץ שמתקבצין אליו ז"ל על ראש השנה, ובערב ראש השנה משתטחין על קברו הקדוש ואומרים העשרה קפיטיל תהלים כפקודתו ז"ל, ומתפללין שם הרבה על התשובה, ולזכות לעבוד את ה' כראוי כל אחד כפי בחינתו, ואחר כך בראש השנה מתפללין ביחד בבית המדרש הנקרא על שמו ז"ל, ובוודאי השם יתברך מקבל התפארות גדול מזה.

ומי שמסתכל על זה בעין האמת ומתבונן בגודל כוח וזכות הצדיק שזכה וזיכה את הרבים בחייו כל כך, עד שגם עכשיו זה שנים רבות אחר פטירתו ז"ל עומד ומשמש במרום ומזכה את הרבים כל כך בספריו הקדושים ובקברו הקדוש, וזה מה שנראה גם לעיני בשר הגשמיים, מלבד מה שעוסק ברוחניות בתיקון נפשות ישראל, להחזירם בתשובה ולקרנם להשם יתברך.

וביותר נראה זכות ההתפארות הזאת בראש השנה, בזמן הקיבוץ הגדול. ומי שיש לו עיניים לראות הוא מתפלא מאד בכל שנה ושנה בעת זמן הקיבוץ, כי מי פועל ועוסק זאת לקבץ בכל שנה ושנה קיבוץ גדול כזה ה' עליהם יחיו, ורובם ככולם הם בעלי תורה, והרבה מהם גם בעלי עסק, ויש שיש להם עסקים גדולים מאד בביתם, ולפני ראש השנה משליך כל אחד מהם כל עסקיו שבביתו ובא ביגיעות וטרחות גדולות.

ויש שבאים ממקומות רחוקים וכו' ואין עושים שם שום דבר, רק כל אחד מבקש ומתחנן ושופך נפשו לפני ה' לזכות לתשובה שלימה וכו', ושיתתקנו כל פגמיו שפגם עד עתה ושמעתה לא יפגום עוד, ומרבים שם בתחנונים רבים ובבכיות גדולות והתעוררות גדול עד אין חקר, הן על קברו הקדוש קודם ראש השנה הן בבית מדרשו הקדוש בראש השנה בעצמו.

וכל אחד מקבל הארה והתעוררות מחברו ובכל שנה ושנה מתחדש ומתחזק בעזרת השם האהבה וההתקשרות והאחדות שבין כל הקיבוץ לשם שמים ושאינה תלויה בשום דבר כלל, וגם בעזרת השם בכל שנה נתוספין נפשות חדשות אל כלל הקיבוץ ורואין בחוש ממש הפעולה הטובה שיש לכל אחד מאנשי הקיבוץ בכל השנה על ידי זה ברוחניות וכמעט שהחיות וההתחזקות של כל אחד בעבודת ה' כל השנה כולה הוא על ידי החיות דקדושה וההארה הגדולה שמקבלין אז בזמן הקיבוץ, וכשנתתקן ברוחניות - ממילא מסתמא נתתקן גם בגשמיות גם כן כמבואר במקום אחר.

ומי שמסתכל על כל זה בעין האמת (וממילא מובין כי אי אפשר לבאר בשלימות כל ענייני ההתפארות הקדושים שיש להשם יתברך על ידי זה) בוודאי הוא גם כן בבחינת (ישעיה ל"ג) מלך ביפיו תחזינה עיניך וזוכה גם כן לכל הבחינות המבוארים בפנים" (רבי נחמן מטשעהרין זצ"ל. ספר פרפראות לחכמה תנינא, מ')

מלב אל לב

מכתבים למערכת

רציתי לספר בהתרגשות על ישיבת בין הזמנים המתקיימת בעיר ביתר עלילת לאברכים ובחורים ספרדים המקורבים לדרך רביה"ק. והוא דבר כזה נפלא ומיוחד ששווה לבוא מרחוק כדי לחזות בגיבוש הנפלא הזה.

ובאמת לא דבר ריק הוא, לראות קבוצה גדולה כ"כ, באווירה מרוממת, באהבת חברים ובשטייגען כזה. כאשר קול התורה נשמע למרחוק ומדביק את כולם בלימוד כמו של תחילת זמן'.

ולא זו בלבד, אלא שבתוך כל "הגן עדן" הזה - לומדים גם ספרי רבינו, וגם נמסרים שיחות מאלפות בדעת מוהר"ן לעיתים תכופות.

וכמוכן הכל ביד נדיבה וברוח לב, בכיבוד עשיר וטיוול מגבש בסוף ביה"ו, בהקפדה על החלק הגשמי כמיטב המסורת של ארגון "אגדלך".

ומכאן התודה והברכה לארגון "אגדלך" על רוחב הלב והעין הטובה והנדיבה בכל הקשור לעניין רבינו.

וברכם שיזכו להמשיך להפיץ את דעת רביה"ק בעולם כחפצם, ולהשרות השכינה בעם ישראל, אמן.

מעריך ומוקיר מאד
דוד צבי
ביתר עלילת

בזמנו, בתור בחור ישיבה, אם היו אומרים לי שיום אחד אקרא לעצמי "חסיד" ועוד "ברסלב", הייתי ממש נהנה מהבדיחה המקורית הזו

סיפור התקרבותו של הרה"ח ר' יוסף חיים חדאד שליט"א מעיה"ק ירושלים ת"ו מרבני ארגון "אגדלך"

חינוך טוב מבית

זכיתי להיוולד בבית של תורה ויר"ש, לזוג הורים יקרים ונפלאים מעדת הג'רבאים. חונכתי וצמחתי על שורשים נכבדים מאוד, סבי ע"ה היה ת"ח גדול וזכה לחבר ספרים רבים עוד בתוניס. גם אבי שיחי' - תלמיד חכם גדול - היה מתלמידי חכם בן ציון אבא שאול זצ"ל. בעולם המושגים שלי, 'חסידים' היו ממש רחוקים ממחשבותי, ומי מדבר בכלל על 'ברסלב'... המונח הזה היה ממש מחוץ לפרשה. בזמנו, בתור בחור ישיבה, אם היו אומרים לי שיום אחד אקרא לעצמי "חסיד" ועוד "ברסלב", הייתי ממש נהנה מהבדיחה המקורית הזו.

מה שכך... הייתי ממש "פרועמר", כלומר "ירא" ו"חרד", התחנכתי מאבי על טבילת מקווה בכל יום וכן גדלתי על מעלת ההשתטחות בקברי הצדיקים. עוד דבר שחשוב להזכיר: למרות הגאווה הספרדית שלי והנאמנות הגדולה לשיטת ההלכה של מרן הרב עובדיה - מעולם לא זלזלתי בציבור אחר. ידעתי שיש עוד דרכים בעבודת ה' אך יחד עם זאת - לא חשבתי שיש לי מה לחפש באותם דרכים נוספות. אני ספרדי גאה, תלמיד של מרן מלכא וזהו.

"חזון עובדיה"

בישיבה קטנה, למדתי בישיבת "פני יהושע", זוהי ישיבה רצינית ומפורסמת מאוד. בישיבה חינוכו אותנו על ברכי ההשקפה הליטאית באופן חד משמעי. מתוך הקיצוניות הזו, מצאתי את עצמי בשלב מסוים - תופס קיצוניות לצד השני, ככה שבסוף שיעור ג' עליתי לישיבה הגדולה "חזון עובדיה". הישיבה הייתה ממש בימיה הראשונים, ומרן זצ"ל היה מעורה מאוד בענישה בה. הוא היה מגיע בכל חודש למסור שיעור בהיכל הישיבה, ובאמת הפירות שיצאו באותם שנים - הם משובחים וטובים ביותר. רוב ככל חבריי משמשים כהיום הזה במגוון תפקידים תורניים - ראשי ישיבות, ראשי כוללים, מגידי שיעורים ומרביצי תורה ידועים.

השליח מארה"ב

ב"ה באתי בברית הנישואין ומיד לאחר חתונתי נכנסתי לכולל הוראה מפורסם בירושלים. היעדים ככולל היו מאוד תובעניים, מבחני רבנות ברמה הגבוהה, מי שהיה עובר את המבחן - זכה ונשאר ככולל, ומי שלא - היה צריך למצוא כולל אחר...

לאחר חמש שנים של שקיעות גדולה בלימוד התורה, נכנס לכולל שלנו אברך חדש שהגיע מאמריקה. הוריו היגרו ממרוקו לארה"ב והוא בשלב מאוחר יותר עלה מארה"ב ארצה. אותו אברך ניגש אלי והציע שנלמד חברותא. אמרתי לו שאפשר לנסות יום אחד, ואם ילך - ילך...

התחלנו ללמוד וגיליתי אברך משכמו ומעלה. בעל הבנה חדה מאוד בלימוד, אך יחד עם זאת, הייתה בו כזאת רגישות וענווה. נכחה על פניו מין לבביות מיוחדת שהקינה מיד על כל מי שדיבר אתו. הוא היה נשוי למעלה מחמש שנים ועדיין לא זכה להיפקד בזש"ק, אך במקום שיהא מדוכדך ומדוכא, היה משפיע שמחה וחדווה עצומה ברחבי בית המדרש, היו לו דיבורים כאלו חזקים של אמונה וביטחון שממש התביישתי ממנו. הרי אני כבר אב לשניים, יש לי לכאורה את מה שאין לו, ובכל זאת הוא כל כך שמח בחלקו. לא מתלונן ולא נשבר.

מהר מאוד גיליתי שהוא קשור לברסלב. היה לנו בסוף היום - סדר מוסר, כולם למדו מסילת ישרים, אורחות צדיקים וכד'

והוא בזמן הזה היה מוציא את ה"ליקוטים" שלו ולומד בהם בהתלהבות. בדקות הללו השתדלתי לשמור על מרחק-מה ממנו. אמרתי לו שאני צריך להניח תפלין רבינו תם ולהשלים עוד לימודים אחרים. אמרתי לעצמי: 'מעניין, הוא הרי כל כך חכם ומושלם, אפילו בענייני העולם הוא בקי ביותר, אם כן, מה מביא אותו לעסוק כל כך חזק בספרי ברסלב המשוונים. טוב, לכל אדם אפילו לאדם מוצלח - יכולה להיות "שריטה" מסוימת, כנראה שברסלב זאת ה"שריטה" שלו...'

ללכת ישר למקור

בשלב מסוים, אותו חבר לא עבר את אחד המבחנים ונאלץ לצאת מהכולל. העזיבה שלו הייתה מאוד קשה לכלל האברכים ובפרט עבורי, פתאום קלטתי עד כמה הוא היה החמטן שלי, הדיבורים המתוקים שהוא הביא איתו החיו את נפשי ברמה לא רגילה. אמרתי לעצמי: 'את החיות הזו הוא הרי שאב מברסלב, תלך גם אתה ישירות למקור, ותרווה משם מים קרים ורעננים'. התחלתי לגשש בספריית ברסלב והספר הראשון ש"הסכמתי" ללמוד היה ספר המידות, ראיתי שרובו ככולו מושתת על יסודות מחז"ל וזה הרגיע אותי...

התחלתי לגשש בספריית ברסלב והספר הראשון ש"הסכמתי" ללמוד היה ספר המידות, ראיתי שרובו ככולו מושתת על יסודות מחז"ל וזה הרגיע אותי...

בהמשך, יצרתי קשר טלפוני עם החבר ההוא, סיפרתי לו שהתחלתי להתעניין קצת בברסלב ואני רוצה שיגיד לי מה הלאה. הוא ענה בשיא הפשטות: "אין לי מה להגיד במיוחד, תלמד את הספרים וכבר יפתחו לך שערים גדולים". אחרי כמה ימים הוא שלח לי כמה קלטות עם שיעורים מרבי בנימין זאב חשין זצ"ל וכן המליץ לי להתחיל ללמוד "שיחות הר"ן".

מבוכות בחוגי בית

קיבלתי את הצעתו, השגתי את הספר "שיחות הר"ן" ושקעתי בשיחה אחרי שיחה. אני זוכר עד היום את ההתרגשות שלי מהעצות שנתתו שקראתי שם, ראיתי כל כך הרבה דעת והדרכה, דיבורים כאלו אמיתיים וברורים שלא ראיתי בשום מקום אחר. באותה תקופה הייתי עורך חוגי בית אצל משפחות המתקרבות לדרך התורה והמצוות. היינו יושבים בסלון הבית, המתקרבים היו מעלים את שאלותיהם ואילו אני הייתי צריך להשיב להם דבר דבור על אופניו. הבעיה הייתה שלפעמים השאלות שלהם היו כל כך קשות ומהותיות עד שהרגשתי שאין לי באמת תשובות מספקות עבורם, אומנם הכישרון שלי עמד לי והצלחתי איכשהו לצאת בכבוד מהמעמד המביך. מולם אכן הסתדרתי, להם אולי הספיק מה שעניתי, אולם אני נשארתי עם הקושיא... התופעה הזו חזרה על עצמה שוב ושוב והרגשתי שאני אפשר להמשיך ככה. בדיוק באותה תקופה התחלתי את הלימוד בשיחות הר"ן, ושם, דווקא בספר הזה, מצאתי את התשובות

הכי ברורות לכל הסוגיות המורכבות של האמונה ודרכי הנהגת ה' את עולמו וכו'. מבחינתי זאת הייתה דרישת שלום עצומה מן השמיים.

בחברון עיר האבות

מאותה נקודת זמן הרגשתי שעליתי בס"ד על משהו חדש. כאילו נעשיתי אדם אחר לגמרי. רבי נחמן מברסלב, עם העצות שלו, הכניס בי כל כך הרבה אור ולב. פשוט להסתובב בעולם עם הסתכלות שונה לחלוטין. באותה תקופה, באופן מוזר ולא מובן בעליל - הוציאו אותי מהכולל, למרות שהייתי 'מוברג' היטב במערכת. לא ידעתי מה לעשות, שמעתי שבעיר האבות - חברון, ישנו כולל המקבל אברכים גם באמצע הזמן'. התקבלתי לשם בקלות והיה הדבר מאת ה' ממש. ניתן היה ללמוד בכלל החדש - כל ספר קודש באשר הוא, מה שנקרא בלשון העולם "כולל - ליבו חפץ". ואני שגיליתי רק עתה את ברסלב, קיבלתי הזדמנות פז להרוות את צימאוני - ללמוד ולהכיר את כל הספרים הקדושים של רבי נחמן, רבי נתן ושאר התלמידים אחריהם. הייתי באורות' גבוהים וגמעתי את הספרים הללו מהבוקר עד הערב, ההתלהבות הייתה גדולה מאוד ובתוך שלושה חודשים זכיתי להקיף הרבה מאוד מהספרים. לאחר מעשה התברר שהייתה כאן השגחה פרטית, הרי אם הייתי נשאר ככולל הקודם, מניין הייתי מוצא זמן ללימודים אחרים שאינם במסגרת המבכנים?

את שאהבה נפשי

התחלתי לשזור את עצותיו של רבינו בשיעורים שמסרתי ברבים, הכל כמובן מתוך ישוב הדעת ובחכמה. ראיתי איך הציבור ממש מקבל טל תחייה מהדיבורים הללו. לאחר שעברה תקופה נוספת חשתי שאני צריך להגדיר את עצמי מחדש. הבנתי שאיני רק טועם פה ושם ממשנתו של רבי נחמן, אלא נעשיתי ממש קשור אליו בחבלי אהבה. הרגשתי גם כיצד ה'התקשרות' לא נתונה לשינויים דרמטיים דווקא, אלא לתהליך פנימי שקט ועמוק. כלפי חוץ, הכל נותר אותו דבר, נשארוני עם נוסח התפילה שלנו וכן עם שמירת ההלכה לפי המסורת שלנו, אבל הלב קיבל הרעדה ונענע. רבי נחמן מברסלב עם עצותיו הקדושות הפך לי את הלב. היחס לתפילה, ללימוד התורה, לקיום המצוות, לחיים בבית עם האישה והילדים - הכל קיבל הסתכלות אחרת. הסתכלות של נעימות ורכות מחד, ומאידך - עומק ומשמעות שלא הכרתי.

מניעות

בהתחלה כולם סביבי חייכו וחשבו: "נו, למה לא, שיהיה". אבל כאשר הבינו שמדובר בתהליך רציני ומשמעותי, היחס השתנה. חבריי היו בהלם גמור. לא האמינו שזה קורה לי. הם שאלו שוב ושוב: "תגיד מה היה חסר לך איפה שהיית, למה אתה נכנס לכזאת הרפתקה מפוקפקת?". אבל השי"ת היה בעזרי ולא התבלבתי. הסברתי לכל מי שהיה מוכן לשמוע: "אני לא משיל מעצמי שום מנהג ושום מסורת אבות, אני גם ככה מתפלל ולומד, אז למה לא להכניס לשם הרבה לב ואור דקדושה...?". בתחילה היה קשה לסיבבה לקבל את הדברים, אבל היום - לאחר שעברו כמעט עשרים שנה מתחילת ההתקרבות, כולם יודעים ומבינים שהכל בסדר, שלא גדלו לי קריניים, ואדרבה - רבי נחמן מברסלב עם עצותיו מביא ליהודי החולך בדרכו, הרבה ישוב הדעת וסבלנות, מידות טובות ועדינות, ובעצם את כל הכלים הכי טובים - לחיים מלאים בעבודת ה' מתוך שמחה.

גם לך יש סיפור התקרבות מופלא עם מסר מעצים ומתוק? הינך מוזמן ליצור קשר ב'קו אגדלך' 02-313-7556 שלוחה 7 זכות רביה"ק תעמוד לך בזה ובבא

מאמר שלישי בסדרה

מה אמורות להיות התוצאות של ההתבודדות?

רבינו הבטיח תיקון נפש גמור ועזרה לכל מי שיקיים את העצות שלו ובפרט את ההתבודדות, שהיא עצתו העיקרית.

הבטחה כזאת לא הבטיח שום צדיק מעולם.

"ואמר בפירוש בזה הלשון: כל הנהגה והנהגה שאני מצווה לעשות, הוא סגולה ותיקון ומועיל על מה שעבר, ועל העתיד, ולאחר ההסתלקות של האדם ולימות המשיח ולתחיית המתים ולעתיד לבוא. וזאת הייתה הנהגה כללית, שהזהיר את כל אחד ואחד להתבודד בכל יום ויפרש שיחתו לפני ה' יתברך, ולבקש מלפניו רחמים ותחנונים לזכות להתקרב לעבודתו יתברך" (שיחות הר"ן קפ"ה).

באנו לעולם הזה כי יש לנו מה לתקן. יש לנו משימה לבצע. והמשימה שלנו חשובה לא רק לנו, אלא לכל העולם כולו, כי את החלק שלנו רק אנחנו יכולים לבצע ולא אף אחד אחר. וכל העולם זקוק לכך שנשלים את משימתנו.

בדרך למשימה שלנו עומדים הרבה קשיים, ניצבות הרבה סכנות, גם בגוף וגם בנפש.

ואנחנו צריכים עזרה והגנה.

לזה מועילה ההתבודדות.

כך כותב רבי נתן: וזהו (פירוש הפסוק) "הן עם לבדד ישכון", שהם עם קדוש כזה ששוכנים לבדד, שהם מתבודדים בינם לבין קונם ושופכים שיחתם לפניו בכל פעם וחושבים בכל יום על אחריתם וסופם האחרון. ועל ידי זה הם בטוחים

מכל צר ואויב ומטסטין כי הם מסתירים עצמם בצל כנפיו יתברך תמיד. כי מי זה ערב את לבו לגשת אל השם יתברך שהם מסתירים עצמן אצלו יתברך" (ליקוטי הלכות ברכות השחר הלכה ה').

אין שום כוח בעולם שיכול לפגוע במי שמתבודד. השם יתברך בכבודו ובעצמו מגן עליו.

תיקון הנפש נצחי. על העבר ולעתיד. הגנה משמייים. זה החלק הנסתר. בזה אנחנו מאמינים.

יש חלק גלוי. את זה אנחנו יכולים גם לראות ולהרגיש.

הדבר שהכי כואב לנו והכי חסר לנו בחיים זה קשר. ההרגשה שיש משהו שאוהב אותנו, שדואג לנו, שמתעניין בכל מה שקורה לנו, שמאמין בנו, שרואה את הצדדים הטובים שלנו, שיש לו תמיד עין טובה עלינו.

החיסרון הזה נפתר בהתבודדות. מי שמגלה את הקשר עם השם הוא כבר לא לבד. תמיד יש לו כתובת. לא משנה מה עובר עליו הוא פשוט יכול לפנות לקדוש ברוך הוא ולפרוק מולו את כל מה שיש לו על הלב.

אין אושר יותר גדול מזה.

והאושר הזה, בסופו של דבר, מקרין גם החוצה אל מי שסביבי, אל בן הזוג שלי, אל הילדים שלי, אל החברים שלי, אל כל אדם שאני פוגש. כשאני מרגיש אהוב אני יכול לאהוב, כשאני מרגיש מנוחם אני יכול לנחם. כשאני מרגיש שמקשיבים לי אני יכול להקשיב לאחרים. מתוך הקשר הקרוב והאמיתי עם השם יתברך אני מתחיל לפתח קשר קרוב ואמיתי יותר גם עם אנשים בחיים שלי. אני מקבל כל כך הרבה מהקשר הזה איתו, שיש לי כבר הרבה מה לתת. אני יותר רואה את אחרים ואת מה שהם צריכים. אני יותר יכול למצוא את הטוב שלהם ולהאמין בהם, כי יש מי שרואה אותי ומאמין בי.

וככל שאני מרבה בהתבודדות, דברים בתוכי משתנים. אני מגלה את עצמי ואת הכוחות שלי. אני מתחיל לזהות יותר מה מתאים לי בחיים ומה לא מתאים לי. הבחירות וההחלטות שלי בחיים נהיות פחות מבוהלות ויותר מתוך חיבור לאמת שלי. אני מתחיל להתנתק ממידות רעות. אפילו כאלה שלא הייתי מודע אליהן. מול השם ולימוד הזכות שלו עלי עולים ומתגלים דברים וגם כשאלו דברים קשים ולא נעימים, אני מסוגל לעמוד מולם בלי להיבהל ובלי להכחיש. אני מספר הכל לאבא וכשאני מספר אני מבין שרק הוא יכול לרפא אותי והוא באמת מרפא, צעד אחרי צעד, יום אחרי יום. כי רק לו יש את הכוח לעדן ולתקן אותי, עד שאני אהיה מה שאני באמת, טוב גמור ונקי לגמרי.

גם הגלים שעוברים עלי, המשברים, הניסיונות, נראים אחרת לגמרי. אני כבר לא עומד מולם לבדי. וכשהשם איתי ואני מספר לו הכל, אני מתחיל גם להאמין שאני באמת אעבור את הכל בשלום, שמכל מה שעובר עלי אני רק אגדל, שהכל באמת לטובתי.

לאט לאט בעיות נפתרות או נעלמות. ספקות מתבהרים. עצות מגיעות.

בקשות גם מתגשמות. לפעמים בדרך ובאופן שמעולם לא חשבתי עליו.

האם משנה המצב הנפשי בהתבודדות?

בכל מצב נפשי אפשר וכדאי לפנות אל ה'. אמנם צריך לקחת בחשבון שיש מצבים של עומס נפשי גדול, שבהם אנחנו צריכים להיות רגישים לעצמנו ולא להעמיס יותר מדי. ההתבודדות צריכה להיות מקום שבסופו של דבר אנחנו מוצאים בו חיוק, נחמה ומנוחת הנפש. ואם העומס הנפשי לא מאפשר ריכוז או ביטוי כראוי, אפשר לשתוק, אפשר לשיר, אפשר להודות, ואפשר פשוט לשבת ולהירגע מול ה'. בכל מקרה, גם בהתבודדות תקף העיקרון של "לא בכוח", דהיינו לא להתאמץ יותר מדי, לא "להפוך עולמות" ולא "לקרוע את השמים". מה שבא מבפנים בלי להשקיע מאמץ זה דבר נפלא, אבל אם צריכים להתאמץ ולגייס לשם כך כוחות מרובים ולבסוף מוצאים את עצמנו מותשים, זו לא הדרך.

חז"ל מלמדים אותנו שתי דרכים להתמודד עם קושי: לדבר עליו או להסיח דעתו ממנו. שתי הדרכים מתבארות בפסוק אחד: "דאגה לבב איש ישיחנה" (משלי פרק י"ב פסוק כ"ה) ופירושו חכמינו (מסכת סנהדרין דף ק'): "חד אמר ישיחנה מדעתו וחד אמר ישיחנה לאחרים". לפעמים טוב להסיח את הדעת מדאגה שמטרידה אותנו ולפעמים טוב לפתוח את הלב ולבטא את הכאב. שתי הדרכים טובות. ואדם צריך להיות רגיש לעצמו ולברר לעצמו מתי נכון לו לדבר על מה שמציק לו ומתי נכון להסיח את דעתו מכך.

אם הוא עמוס מידי, מוטב להסיח את הדעת ממה שמטריד אותו.

כך כותב בעניין זה הרב יעקב מאיר שכטר: "ויש אשר האדם שקוע כל כולו בדאגה קשה ומציקה המנקרת את מוחו עד לבלתי נשוא, ואילו כעבור איזה זמן אינו זוכר כלל מה הציקו אז. וכל זה רק עקב הסיח הדעת של חליפת הזמן ודאגות אחרות שמשכיחות את הראשונות אשר יחנו ויסעו.

וכדי שלא יהיה נמשך אחר צערו יותר מדי - מן הראוי אפוא לפעמים שאפילו בתפילה להשם יתברך לא להתעכב יותר מדי על צערו זה המיוחד המעיק עליו, אלא להתפלל על שאר צרכים ולהבליע בתוכם גם את צער המיוחד, ועת לקצר, (עיין בספר עלים לתרופה מכתבי מוהרנ"ת מכתב ק"ה), והשם יתברך בוחן כליות ולב היודע היטב מה מעיק לו וישעו וויצאו מצרתו האמתית" (ליקוטי אמרים" הרב יעקב מאיר שכטר עמוד 129).

תפילת שחרית בזמני נסיעה

ד. באופן שהגיע זמן תפילה בדיעבד, כגון שהוא קודם נץ החמה (דלכתחילה אין להתפלל בזמן זה), ואם יתפלל עכשיו יוכל להתפלל קודם נסיעתו, ויש לדון אם עדיף שיתפלל עתה אף שהוא קודם הזמן, כדי שלא יתפלל בנסיעתו בישיבה, או שעדיף בכה"ג להתפלל בנסיעתו והעיקר שיתפלל בזמן. למעשה, אם הגיע זמן "משיכיר" (שהוא כ-50 דקות קודם הנץ החמה), יש לנהוג שיתפלל קודם נסיעתו - בעמידה, וזה עדיף מאשר להתפלל בנסיעתו לאחר הנץ החמה (משנ"ב סימן פ"ט סק"מ) [והעולם נהגו בכה"ג להתפלל בזמנה בנסיעה אף שיתפלל בישיבה. ואולי דישיבה דידן בנסיעה אינה מטרדת כל כך, ולא דמי לנסיעה בעגלות שהיו פעם וכו'. וצ"ע למעשה].

ה. אם בנסיעתו שם לב שכשיגיע למחוז חפצו יעבור זמן התפילה, ראוי שיתפלל בנסיעה, אף אם ע"י כך יצטרך להתפלל בישיבה וביחיד ובלא טלית ותפילין, דתפילה בזמנה חשובה יותר מהקפדה על דינים אלו (משנ"ב סימן ס"ו סק"ט, וסימן פ"ט סק"מ"ב). ולא יפה עושים אלו שממתינים עד שיגיעו למחוז חפצם, ואז מתפללים אחר זמן תפילה, דאין ראוי לנהוג כן.

ו. ואשרי השם דרכיו ומקפיד להתפלל כל תפילה בזמנה הראוי לפי ההלכה, וזוכה למה שאמרו חז"ל כל השם אורחותיו בעוה"ז זוכה ורואה בישועתו של הקב"ה (חגיגה ה.). [עפ"י שו"ע סימן פ"ט ס"א וס"ד וס"ח, ומשנ"ב סק"ב וסק"מ, ופסקי תשובות שם].

בהיות ומצוי הדבר שבימי הנסיעות לאומן, ובחזרה, ישנם הרבה שאלות בנושאי העדיפויות בעניין התפילה בזמנה או לפני זמן התפילה, אמרתם לסכם הדינים בזה:

א. לכתחילה, עפ"י המבואר בפוסקים, מן הראוי שכל אחד ידאג שהנסיעות או הטיסות לא יהיו בזמני התפילות, ושיוכל להתפלל בבית הכנסת ובמניין, ולא בנסיעה או בטיסה, ויקויים בו הפסוק "צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו" (עיי' בגמרא ברכות יד.).

ב. אם כבר הגיע זמן תפילה בזמנה, ויכול להתפלל בישוב הדעת קודם שעולה למטוס או לאוטובוס, ראוי שכך יעשה כדי שלא יצטרך להתפלל אח"כ בישיבה בנסיעתו, דתפילה בישיבה אינה לכתחילה כלל. ולא טוב עושים אלו שמתמהמהים ולא מתפללים גם כשיכולים להתפלל קודם נסיעתם, ודוחים את תפילתם לזמן הנסיעה או לאחריה, שהרי אסור לצאת לדרך קודם שיתפלל (שו"ע סימן פ"ט ס"ג).

ג. אם כבר הגיע זמן תפילה בזמנה, והזמן דוחק, כגון שהמטוס או האוטובוס יוצאים, אף שנפסק בהלכה שאסור לצאת לדרך קודם שיתפלל, מ"מ בשעת הדחק כזו שאין השיירא ממתנת, באופן זה יכול ליסע (משנ"ב סימן פ"ט ס"ק ל"ח). ובכה"ג, אם כשיגיע למחוז חפצו לא יעבור זמן התפילה, ויוכל להתפלל שם, ימתין ויתפלל שם. אבל אם עד שיגיע לשם יעבור זמן תפילה (או שלא יהיה לו שם יישוב הדעת, ועד שיקבל את מזוודותיו או חפציו יעבור זמן תפילה), בכה"ג יתפלל בנסיעה בישיבה.

ניתן לשמוע את הפינה היומית 'ד' אמות של הלכה' מאת הרב שליט"א כל יום בשעה 7:00 בבוקר בקו 'אגדלך'.

היכוננו היכוננו

בעקבות בקשות חוזרות ונשנות מאת חברי ארגון אגדלך, בדבר ארגון קיבוץ בארץ ישראל באווירה משפחתית לנשות האברכים - הנוסעים אומנה לקיים את צוויו של רבינו הקדוש - איש לא יעדר.

ב"ה קיימות התפתחויות חיוביות בעניין, ועל כן הבקשה שטוחה מכל המעוניינים:

התקשרו כבר בעת למספר טלפון 0583.262230

לפרטים נוספים ולהרשמה, על מנת שנוכל להעריך נכון את היקף הפרויקט המיוחד.

חזרה אלא

הפאת הארון

מהנעשה והנשמע

בישיבת בין הזמנים
שע"י ארגון 'אגדלך'
- ביתר עילית

מה אומר לכם אין דבר גדול מזה

ראש השנה אצל רבינו!

זיגן / אומנות גרפית - 053.4125398

שמחים אנו לבשר כי לאחר בקשות חוזרות ונשנות מאברכי החבורות מכל רחבי הארץ, החלה ההרשמה לאכסניית משפחת 'אגדלך' בעיר אומן במשך כל ימי הקיבוץ - ראש השנה התשפ"ה.

האכסניה תכלול:

מקום לינה מרווח ונעים, חצר נאה ורחבה המיישבת את הדעת, סעודות חג ושבת כיד המלך, בית מדרש פעיל עם אוצר ספרים גדול, עשיר וייחודי, פעילות חינוכית לילדים, חבורות לבחורים. במהלך ימי הקיבוץ ובמשך סעודות ר"ה, יימסרו שיעורים ויערכו פאנלים מרתקים עם רבני וחברי "אגדלך".

ניתן להאזין לפרטים המלאים, מיקום מדויק, דרכי ההגעה, זמני פתיחת האכסנייה, מחיר האש"ל ועוד ועוד, בקו אגדלך: 02-3137556 שלוחה 2.4

ההרשמה אצל ידידנו ר' שלומי חי רז הי"ו: 052-7664661 כל יום בין השעות: 20:00 עד 22:00

בהביבותא לאשת ההיל

הכמת לב

מאישה לרעותה בעצותיו של רבינו

אומן, ראש השנה ואני / חלק ב'

מאת: ש.ל.

מרימה עיניים ומרפה ידיים
וממליכה אותו עלי ועל חיי:

**"כְּשֶׁהַפְּלִיג פִּעַם רַבִּי נָתַן מִבְּרִסְלָב מִגְדָּל
מִעֲלַת קִבּוּץ אֲנִי שׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמָן,
עָנָה וְאָמַר: 'כָּל הָעוֹלָם צוֹעֵק בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
"הַמְּלָךְ", אוֹלָם הַהִכְתָּרָה הִיא בְּאוֹמָן" (שיש"ק**

ג. קס"ח)

רבי נתן הבין
שההכתרה המרכזית היא באומן.
ואם זכיתי לשלוח את בעלי למעמד קדוש
שכזה
זה משליך מיד גם עליי.
לתת אבן טובה בכתר המלך.
להביא את הלב שלי
ולומר: הנני.

לסיום,
חייבת להעתיק קטע
מתוך שיר מלא געגועים
אותו הלחין ר' יחיאל מנדיל זצ"ל -
נכדו של רבי יודיל זצ"ל -
מתלמידיו הגדולים של רבי נחמן מברסלב:

**"חֲשִׁיבוֹת וּגְדֻלַּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַשְּׂגָתָה
בְּהַשְּׂגָתָה
יֹתֵר עַל כָּל בְּעֵלֵי הַשְּׂגָה זוֹלָתָהּ:**

**אֵין זֶה לָךְ יְרוּשָׁה מֵאֲבוֹתֶיךָ,
כִּי אִם מִפְּאֵת גְּדֻלַּת, יְקָרַת נִשְׁמָתָה וְנוֹרְאוֹת
עֲבוֹדָתָהּ:**

**וּפְעֻלַּת שְׂלָא יִכְבֶּה לְנִצָּח אוֹרְךָ
וְגַם לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתָהּ לֹא יִכְבֶּה לְעוֹלָם אִשְׁךָ
וְנִרְךָ:**

**חֶבֶר אֲנִי לְכָל יִרְאֵי ה' לְשׁוֹמְרֵי פְקוּדֵיךָ,
נִכְסְפָה וְגַם כְּלָתָה נִפְשִׁי לְחַזוֹת בְּנַעַם ה'
וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלְךָ
הוּא צִיּוֹנָה הַקְּדוֹשׁ וּבֵית מִדְרָשְׁךָ:**

**לְנִשְׁק רַגְבִּי קְבוּרֶיךָ וּלְחַלֵּחַ קִדְשֵׁי אֲבֹתֶיךָ
וּלְנִשְׁק עֲפָר קִדְשֵׁי צִיּוֹנָה מִקוֹם טְמִירָתָהּ."**

אבא שבשמיים

איך וכיצד

דווקא אני

יכולה לזכות בדיון?

כל השנה -

מבקשת לעשות טוב

אבל לא תמיד מצליחה,

לפעמים מתקרבת

אבל קורה שגם נופלת...

ברור לי שלבד - אני לא יכולה.

חייבת עורך דין טוב -

כזה שישנגר

ויעורר עליי רחמים;

שתהא שנה של -

חיים טובים,

פרנסה, בריאות ושמחה

מלא הצלחה, שפע וברכה

והרשימה עוד ארוכה...

**אָמַר רַבֵּנוּ: "מַה שְּׂצַדִּיקִים אַחֲרֵים פּוֹעֲלִים
בְּעֲבוֹדָתָם מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד הוֹשַׁעְנָא רַבָּא,
פּוֹעֵל אֲנִי בְּלִילָה הָרִאשׁוֹן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה"**

(שיח שרפי קודש)

מתברר שהגעתי לכתובת הנכונה.

כן,

ב"ה יש על מי להיתלות

ולהיאחז

אני ומשפחתי בידים אחראיות

נסללה הדרך לשנה טובה.

♦ ♦ ♦

ראש השנה הוא יום המלכת ה',

זהו זמן בו אני מכריזה:

לא אני המחליטה / היכולה / המסוגלת

אלא פשוט:

"אנא עבדא דקודשא בריך הוא"

יש כאן מלך!

כל יכול!

ואני העבד,

עושה את רצונו,

משליכה את רצוני,

ברוך ה',

אט אט נפשטו להם הספקות

וההחלטה הוכרעה ברוב קולות.

בעלי היקר נוסע אומנה.

כרטיס הטיסה נרכש בהתרגשות,

וההכנות לקראת הנסיעה הקדושה

בעיצומן.

בימים אלו,

אני משתדלת לשמור את המחשבות

שינווטו רק לכיוון אחד.

אומן ראש השנה - בלי חרטות...

אוספת את כל הכוחות ומנגנת לעצמי את

השיר הידוע:

**"הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל.
מַה אוֹמַר לָכֶם אֵין דָּבָר גְּדוֹל מִזֶּה לְהִיּוֹת
אֶצְלִי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.
וּמִי שֶׁהִיא אֶצְלִי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לֹ
לְשִׁמוּחַ כָּל הַשָּׁנָה"**

יצאתי לבדוק 'מבפנים' איפה זה כתוב,

ולמה ראוי באמת לשמוח כל השנה.

תכל'ס, מה הרווח בשבילי -

אישה פשוטה שנתנה את הסכמתה לדבר

הגדול הזה.

וכששאלתי,

אמרו שזה מובא בחיי מוהר"ן (אות ר"כ).

חיפשתי ומצאתי שם עוד אוצרות

שנתנו לי משמעות וכח.

הנה משהו שלקחתי משם:

ראש השנה הוא יום דין.

ביום הזה ה' שופט את כל באי עולם

מה יהיה עם כל אחד ואחד

במהלך השנה הקרובה.

מי יעשיר ומי יעני

חיים ומוות

בריאות ונחת,

הכל נגזר ביום הקדוש הזה.

אין מה לומר,

כשחושבים על כך

מבינים שמדובר ביום גורלי

עם ההשלכות הכי משמעותיות.

◆ לקראת ראש השנה הבעל"ט ◆

בעז"ה לקראת ימי ראש השנה תשפ"ה הבעל"ט, יצא לאור מגזין איכותי עם סיכום שנתי על כלל פעילויות ארגון אגדלך מיום הקמתו, סיפורי חיים מרתקים של מקורבים בני תורה, ראינות מיוחדים וסיפורים מרובי אני"ש, דברי הכנה לקראת הקיבוץ באומן יצ"ו בימי ראש השנה, מאת רבני הארגון ומשפיעי אני"ש. מדורים מיוחדים לנשות החיל ועוד.

את המגזין יהיה ניתן להשיג במוקדי ההפצה של העלונים, שימו לב! הרשימה התרחבה לערים נוספות.

◆ חידושים ושרדוגים טריים בקו התוכן "אגדלך" ◆

עמוד היומי בליקו"מ: לרגל תחילת סדר עמוד היומי בספר ליקוטי מוהר"ן, החל מיום כ"ג אב נפתח שיעור חדש קצר וקולע עם הרה"ח ר' רחמים נמני שליט"א. השיעור עולה בכל בוקר ונמסר בשפה קולחת ומרתקת. אברך / בחור יקר: אל תפספס את ההזדמנות. יש קונה עולמו ברבע שעה.

תוכנה מהחיים: התבוננות מרתקת ולימוד אישי, בהשראת מאורעות הזמן והתקופה, בכל יום שני עם הר' משה ישראל הי"ו. עשר דקות שישנו לך את המבט על החיים.

אומן אומן ראש השנה: שיעור ייחודי לקראת הנסיעה הגדולה לצינו של רבינו נחמן מברסלב, מאת הרה"ח ר' יחזקאל ששון שליט"א. השיעור עולה בכל יום ראשון. שמעו ותחי נפשכם.

פנימיות ועמקות התורה: שיעור מיוחד בענייני פנימיות התורה מאת הרה"ח ר' דוד משעלי שליט"א, השיעור עולה לקו בכל יום שני. אם גם אתה משתוקק לדעת את רזי התורה הקדושה, מקומך איתנו בכל יום שני.

◆ "אגדלך" גם במערכת "קול הלשון" ◆

בשמחה רבה הננו לברר לכלל מאזיני הקו, כי ניתן בס"ד - להוריד ולשמע דרך עמדות "קול הלשון" את כל השיעורים ודיבורי ההתחזקות הנשמעים בקו אגדלך. השיעורים לבינתיים יהיו תחת השם: "קהילת נתיב חיים".

◆ "ישיבת בין הזמנים" בעיר ביתר עילית ◆

בעיר ביתר עילית מתקיימות במשך השנה מספר חבורות לאברכים ולבחורים. כאשר מיום ליום קבוצת בני התורה המקורבים לאורו של רבי נחמן מברסלב הולכת וגדלת בלעה"ר. בס"ד במהלך חודש אב, זכינו לביסוס ישיבת בין הזמנים מטעם ארגון אגדלך לבחורים ואברכים בני תורה, כאשר מפעם לפעם נמסרים גם שיעורים מלאים בדעת ובחכמה ע"פ משנתו של מוהר"ן זיע"א. באחד הימים אף יצאו האברכים החשובים מחוץ לירושלם לארוחת בוקר מרעננת, בשילוב דיבורים מחזקים, ניגונים והתבודדות בשדות המוריקים הסובבים את ביתר עילית. מצורף תמונות.

◆ כנס הכנה ייחודי לנשות האברכים בעיר צפת ◆

לקראת ראש השנה והנסיעה לאומן לצינו של רבי נחמן מברסלב, יתקיים אי"ה כנס הכנה עבור כלל נשות האברכים המתקרבים לאורו של מוהר"ן בעיר הקודש צפת. הכנס המושקע שיתקיים במהלך חודש אלול - יאגד ויגש את נשות האברכים, ובהנהלת הארגון מקווים שכנס זה יהווה פתיח מוצלח לכנסים נוספים מסוג זה בערים נוספות ברחבי הארץ. הזמנות אישיות עם פירוט התוכניות ותוכן הכנס הייחודי - מחולקות בימים אלו לנשות המתקרבים בעיר צפת ת"ו.

◆ מתחם אגדלך בעיר אומן ◆

לאחר רישום מוצלח בס"ד, הננו להודיע כי נשארו מקומות בודדים במספר חדרים, והזריזים נשכרים. ניתן להתקשר במידי לאחראי המתחם - הר"ר שלומי חי רז: 052-7664661. בימים אלו ממש, פעילי הארגון מכינים ומאבזרים את המתחם בכל הנצרך, ובעז"ה נזכה כולנו - כל בני משפחת אגדלך לשהות יחדיו במשך ימי ר"ה בטוב ובנעימים, יחד עם כלל משתתפי הקיבוץ הקדוש.

שמעתי שנהגו בברסלב - לקרוא בחודש אלול את כל התנ"ך וספרי תיקוני זוהר וכן את ספרי מוהר"ן (ואולי עוד ספרים). האם זה נכון? ואם כן מה המקור לכך, ובעיקר מה עניין ספרים לחודש אלול, הלא עיקר עבודת אלול זה חשבון נפש ופשפש המעשים, וכי יש קשר בין לימוד הספרים לעבודת התשובה?

ענין לימוד ספר "תיקוני זוהר" בחודש אלול, כבר היה נהוג קודם תקופת רבי נחמן מברסלב, כמובא בספר מטה אפרים (סימן תקפ"א): "אנשי מעשה נהגו לומר מר"ח אלול ועד אחרי יוה"כ, איזה דפים מהספר הק' תיקוני זוהר, ומכוונים לגמור כל הספר עד יום הכיפורים". על מעלת לימוד זה, אמר פעם רבי נחמן: "שנעשים מהתיקון של התיקונים דברים גדולים וגבוהים למעלה" (שיחות הר"ן רצד).

כמו כן מובא (שם רנ"א) שרבי נחמן ציווה לכמה אנשים לומר בימי אלול עד הושענא רבא, את כל ספרי התנ"ך - מתחילתם ועד סופם, וגם הוא בעצמו נהג כך כמה פעמים.

רבי נתן מברסלב אמר שאמירת ספרי רבינו (ליקו"מ, ספר המידות, סיפורי מעשיות ושיחות הר"ן) מועילים מאד לאומנם בימי אלול הק' (מובא בספר כוכבי אור).

למעשה, לא התבאר בפרוש סוד ענין זה, אולם רבי נחמן מטולטשין, תלמידו הנאמן של רבי נתן, הסמיך זאת עה"פ: "קחו עמכם דברים ושובו אל ה'", ודרשו חז"ל במדרש: אל תקרי דברים אלא דיבורים, דהיינו דיבורים קדושים של לימוד תורה ובפרט בנסתרות ובפנימיות של התורה.

וניתן עוד להוסיף ע"פ המובא בליקו"מ (תורה ל"ב) שכלל שהאדם מכיר יותר את המלך, אזי הבושה שלו מהמלך גדולה יותר. וככל שיש לאדם הכרה עמוקה יותר בגדולת השם, כך בושתו גדלה וממילא עושה תשובה במדרגה עמוקה יותר. ועיקר הבושה נמשכת ע"י המנהיג האמיתי שממשיך ביאורי התורה לכל אחד, כמו שהיה בשעת מתן תורה שנמשך לעם ישראל בושה וזכו לתשובה שלימה (ע"פ תורה ע"ב תנינא). נמצא שכלל שמרבים בתורה - כך זוכים להעצים את התשובה, וכמו שאומרים בברכת התשובה: השיבנו אבינו - לתורתך.

כמובן שאין ריבוי הלימוד פוטר את ענין חשבון הנפש, שהרי זהו חלק בלתי נפרד ממהות התשובה, אולם אין ספק שלימוד התורה "משדרג" את התשובה שתהא עם יותר הכרה בגדולת ה'.

ולסיום חשוב להזכיר את העניין הפשוט הבא: כאשר יש חיוב של "סדרים" נוספים במשך חודש אלול, מנצלים יותר את הזמן, ובכך מרבים באופן מידי את זכויותנו לקראת יום הדין הבעל"ט, וכפי שמסופר על אחד מגדולי ישראל שהיה מקפיד לסיים את התהלים בימי ר"ה בהטעמה שבצורה זו - היום בוודאי מנוצל יותר. ותן לחכם ויחכם עוד.

חכם לב יקח מצוות ◆ זכות הדפסת והפצת העלון נתרם והוקדש ע"י התורמים החשובים הי"ו

הר"ר אליהו ועקנין הי"ו
לע"נ זקנו הרה"ח רבי יוסף ועקנין
בן אברהם ופרחה זצ"ל

הר"ר אליעזר ש. סעד הי"ו להצלחה
ולע"נ זקנו הרה"ח ר' משיח בן מורווי
ולרפואת הר' יחזקאל בן אמינה

הרה"ח עזרא בן שמעון שליט"א
להצלחת כל בני משפחתו
ברוחניות ובגשמיות

הרה"ח אליהו עטיה שליט"א
להצלחה בכל הענינים

הרה"ח מנשה לוי שליט"א
לבריאות ולנחת,
ולהצלחת כל יוצ"ח

הר"ר יצחק שלום לוי הי"ו
לע"נ חמיו הרב ציון בן מזל שוען
נפטר ב'ד' אלול

הרה"ח יחזקאל ששון שליט"א
לע"נ מרדכי בן יפה

הרה"ח שמעון מנשה רביע שליט"א
מרבני הארגון לרגל נישואי בתו
עם הבה"ח ירחמיאל נמני הי"ו

החפץ בעילום שמו
לבנים תלמידי חכמים
ולזכות להתקרב לצדיק האמת

הר"ר ישראל נחמן טובי הי"ו
להצלחה ברוחניות ובגשמיות

זכות רביה"ק תעמוד להם ולזרעם ויתמלאו כל משאלות לבם לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכו לראות נחת מכל יוצ"ח אמן . (ניתן לתרום במס' 0527.140.454)

הודעות ועידכונים • שיעורים
חיוקים קצרים • יעוץ טלפוני מגדולי הרבנים
• שלוחת החבורות

קו 'אגדלך'

02-313-75-56

אגדלך / אומנות גרפית - 053.426398